

Joh. 10:27-30. Vierde zondag van Pasen C, overige lezingen Hand. 13:14.43-52, Openb. 7:9.14b-17
Peter van Dael SJ

IK HEB OOK NOG ANDERE SCHAPEN

Herders

Het is vandaag de zondag van de Goede Herder. In het evangelie van vandaag is Jezus aan het woord, als herder van zijn schapen, die luisteren naar zijn stem en die door niemand uit zijn hand zullen worden geroofd. Kort daarvoor had hij zich expliciet de goede herder genoemd (Joh. 10:11) en had hij gesproken van de wolf die zijn kudde aanvalt en de schapen uiteen jaagt (10:12). Ook had hij gesproken van nog andere schapen: ook zij zullen naar zijn stem luisteren (10:16).

In de Bijbel komen veel herders voor. De stamvaders van de Israëlieten, Abraham, Isaak en Jakob, waren herders. Het beeld van de herder wordt toegepast op de koning, die zorgt voor zijn kudde. Ook God wordt herder genoemd, bijvoorbeeld in de bekende psalm 23: De HEER is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets (vs. 1). In het Johannesevangelie wordt Jezus als herder voorgesteld, als afspiegeling van de herderlijke God.

Niet alleen de Joden, maar ook andere volken

De Goede Herder beschermt zijn kudde tegen wolven, die de schapen aanvallen en uiteenjagen (Joh. 10:12). De lezer voor wie Johannes zijn evangelie had geschreven kon hier denken aan de christelijke gemeente uit zijn eigen tijd die te lijden had van het Joodse establishment. Wat de eerste christenen soms te verduren hadden, horen we in de eerste lezing uit de Handelingen der apostelen. Dit boek gaat over de eerste uitbreiding van de Jezusgemeente. Paulus speelde daarin een bijzonder actieve rol. Hij reisde naar verschillende plaatsen in het Romeinse rijk. In al die plaatsen hadden zich Joden gevestigd. Hij ging steeds naar de plaatselijke synagoge om daar de blijde boodschap van Jezus te verkondigen. Een concreet voorbeeld van deze gang van zaken wordt beschreven in de eerste lezing, uit Handelingen. Paulus en zijn metgezel Barnabas komen aan in Antiochië in Pisidië (in het binnenland van het huidige Turkije). Ze verkondigden de boodschap van Jezus in de synagoge met zoveel succes dat de Joodse leiders jaloers werden en zich keerden tegen Paulus en Barnabas. Beiden keerden zich nu af van het Joodse establishment of en zeiden onomwonden: De boodschap van God moest het eerst onder u worden bekendgemaakt, maar aangezien u die afwijst...zullen we ons tot de heidenen wenden. Want de Heer heeft ons het volgende opgedragen: "Ik heb je bestemd tot een licht voor alle volken om redding te brengen, tot aan de uiteinden van de aarde." (Hand. 13: 46-47). De niet-Joden waren enthousiast. Maar de wolven hadden hun werk gedaan: er was een scheiding tot stand gekomen tussen de Joden en de niet-Joden die zich door Paulus en Barnabas lieten overtuigen aan de ene kant, en de Joodse leiders aan de andere kant. De twee missionarissen vertrokken uit Antiochië en schudden het stof van hun voeten overeenkomstig de instructies die Jezus had gegeven aan de leerlingen toen hij ze uitzond om de blijde boodschap te brengen: als jullie ergens niet welkom zijn en de mensen niet naar jullie willen luisteren, moet je daar weggaan en het stof van je voeten schudden ten teken dat je niets meer met hen te maken wilt hebben (Mc. 6:11).

Toen Paulus en Barnabas tegen de Joodse leiders zeiden bestemd te zijn tot een licht voor alle volken, citeerden zij de profeet Jesaja (42:6, 49:6). Al in het Oude Testament leefde

de gedachte dat Israël een boodschap had ook voor niet-Israëlieten. Deze gedachte keert terug bij Jezus, die sprak van nog andere schapen die ook naar hem zouden luisteren (10:16). De rijkdom van Israël en de christelijke boodschap zijn geen exclusief bezit van het eigen volk of de eigen groep.

Christen in een gesecculariseerde wereld

De lezing uit Handelingen laat zien hoe wij met de rijkdom van ons geloof in de wereld kunnen staan. We dienen ons niet te isoleren in onze eigen bubbel met onze eigen waarheid. We zitten niet in een lockdown, afgesloten van de niet-christelijke buitenwereld. We leven allang niet meer in een maatschappij die bepaald is door het christendom, maar in een moderne, seculiere samenleving. Maar dit wil niet zeggen dat wij hier niets te zeggen hebben. Wij hebben ons eigen verhaal, en als wij overeenkomstig dit verhaal leven, hebben we een boodschap binnen onze seculiere samenleving. Overal waar recht geschied, waar wordt gedeeld zodat de een niet te veel heeft en de ander te weinig, waar zorg is voor elkaar, daar is het Rijk van God, Gods nieuwe wereld, aanwezig. Wij als kerk zijn er ten bate van dit rijk, dat groter is dan de kerk. Het feit dat we als christenen niet meer zo talrijk zijn wil niet zeggen dat we geen betekenis meer hebben voor de wereld. Wanneer het evangelie ons inspireert en motiveert tot woorden en daden van gerechtigheid en vrede, kunnen wij ook anderen buiten de kerk tot voorbeeld en inspiratie zijn.